

El Truffaut com a evidència

Ningú no ha desqualificat la gestió del cinema Truffaut en mans del Col·lectiu de Crítics del Cinema. És més: ha estat el mateix Ajuntament qui li ha encarregat de continuar prestant el servei atenent «el caràcter essencial» del mateix mentre no s'arribi a concloure la nova adjudicació. Això no obstant, la pròrroga contractual no eximeix a l'ens municipal de l'obligació legal de resoldre l'expedient incoat; ans al contrari, persisteix. I aquí és on es veu el llautó de cadascú tot i que el quid polític de la qüestió es troba en la pregunta que el regidor del PSC a l'oposició Maxi Fuentes va formular a qui ens administra –Guanyem Girona-CUP, JxCat i ERC– en el plenari municipal: «Com és possible que el govern hagi dissenyat un concurs com el del Truffaut que pot acabar en mans d'una empresa de Cambrils només per estalviar-se 4.000 euros?» La pregunta no obtingué resposta creïble. Aquest passat dimarts vàrem saber que la mesa de contractació –nomenada pels que manen al Consistori de la nostra ciutat– s'ha decantat per l'empresa Rambla de l'Art-Cambrils IAE, com no podia ser d'una altra manera atès el plec de condicions –també aprovat pel govern tripartit de l'Ajuntament– i les ofertes fetes pels candidats. En conseqüència, tot sembla dir que serà aquesta l'adjudicatària del servei i no pas el Col·lectiu de Crítics de Cinema. El mot «col·lectiu» queda molt bé perquè s'inspira en allò de la col·lectivització de la Segona República i sona a esquerranós; i perquè, com el cas de Temporada Alta, suggereix que no hi ha ànim de lucre al darrere, però la pretesa intel·lectualitat gironina s'ha trobat que la llei aplicable –la de contractes del sector públic de 2017– té com a finalitat la d'afavorir les petites i mitjanes empreses que no s'avergonyeixen de ser-ho. Vaja, que no ho dissimulen amb noms que queden bé davant la sempre atribolada població. De totes maneres, amb l'afer Truffaut s'ha vist el llautó d'alguns: per exemple, el relatiu al Col·lectiu de Crítics de Cinema i al seu marmessor, digueu-m'ho així, l'activista cultural i llibreter jubilat Guillem Terribas. Aquest, després d'haver fet una llarga migdiada al sofà dels alcaldes Joaquim Nadal i Anna Pagans, fou patrocinador de Guanyem Girona-CUP. Ara, que s'ha vist deixat de la mà del tercer de la nissaga Salellas, ha regirat terra i cel perquè li sigui atorgada la gestió del cinema municipal per part de l'Ajuntament ni que sigui saltant-se els principis d'igualtat, de competitivitat, de transparència, d'intersecció de l'arbitrarietat, de submissió a la llei, etc., atès que la gent d'esquerra són bondadosos per naturalesa. Acompanyarà Terribas a Salellas en el desviament de la llei fins a les últimes conseqüències o farà com sempre, que és desaparèixer de l'escenari quan s'apagui el llum? No crec que l'alcalde de Girona se la jugui. En Salellas fins i tot podria cantar missa en llatí per seguir com a alcalde, però no el veig saltant-se la llei a consciència que ho fa. Tindria conseqüències penals. Diguem-ho clar: el Col·lectiu de Crítics de Cinema va començar a perdre l'adjudicació el dia que s'aprovaren les seves bases. Són aquestes les que regulen la nova adjudicació i aquestes, les bases, pegen de la llei de contractes del sector públic de 2017, com ja s'ha dit, la qual deriva al seu torn de dues directives europees i té per objectiu garantir la transparència, l'eficiència i la major relació qualitat-preu. Que Salellas i els seus podien haver aprovat unes altres bases? Per descomptat que sí, però una vegada obertes les pliques, les cartes es troben obertes al damunt de la taula pública, i, si bé es pot ajornar l'acte d'adjudicació, aquest ajornament mai no serà etern ni tampoc revisable. Per tant, els autoanomenats intel·lectuals de Girona tenen les de perdre. És bo que l'amiguisme tingui el seu aturador en la llei.